

PER L'AMOR NO HI HA VALOR

Hi havia una vegada, en una escola dels Estats Units, va arribar-hi un nen procedent de Mèxic. La seva família era pobre i no tenia res per menjar. Ell es deia José Alberto i, en veure'l, tots els nens van començar a dir-se entre ells:

- Mira'l, has vist? Porta tota la roba trencada! - deia l'un.

- Sí, deu ser pobre! - deia un altre.

- I fa mala olor! - afegia un.

Ell es va sentir malament però no li va quedar més remei que suportar-ho i va anar a seure al seu lloc. Al seu costat hi havia una noia molt bonica i amable que es deia Elizabeth, que li va dir:

- Et demano perdó pel que t'han dit. Perdona'ls, no estan acostumats a que vingui gent nova.

Ella es va sentir malament per ell i el volia ajudar d'alguna manera. Quan va arribar l'hora d'esmorzar, en José Alberto no tenia menjar i l'Elizabeth va compartir part del seu entrepà. Després, ell volia jugar amb un grup de nens però ells no el van deixar. No van donar-li cap motiu, simplement li van dir que no. L'Elizabeth en veure-ho s'hi va apropar i li va demanar si volia jugar amb ella.

Aquell dia, en sortir de l'escola, l'Elizabeth el va seguir i va anar a investigar on vivia i si era veritat que era pobre. Quan l'Elizabeth va arribar a casa del José Alberto va veure que tenia una casa destrossada, queia a trossos i estava realment en males condicions. La seva família passava gana, va veure que no tenien pare, eren la mare i els 5 germans. Ella es va posar molt trista i quan va tornar a casa ho va explicar tot als seus pares.

L'endemà a l'escola, durant l'escona de pati, un nen va relliscar i es va fer molt mal i tots reien d'ell menys el José Alberto, que el va ajudar. Tots el van veure i es van sentir malament per el que li havien fet i van anar a demanar-li perdó. Des d'allà tots es van fer amics i es van adonar que ens hem de respectar mútuament, i que la persona més pobre pot ser la més rica de cor.

Tot el poble es va posar d'acord per ajudar en José Alberto i la seva família, i des de cada racó del poble es va col·laborar en una o altra cosa. Hi havia gent que va donar feina als germans grans, d'altres els van oferir menjar, hi havia persona que els va aconseguir una casa i donar mobles per poder viure en condicions...

En José Alberto es va posar molt content i ell i la seva família van començar una nova vida gràcies a tota la gent del poble, que els van acollir sense importar d'on venien. Però el més important de tot li va donar l'Elisabeth. Sabeu què li va donar? Un amor per sempre. Quan van ser, ella i en José Alberto es van fer nòvios i després de 5 anys es van casar.